

9 november 2025

Schipbreuk op weg naar Italië

Handelingen 27:1-44

Thema: God brengt Paulus naar Rome

Doel

De kinderen ontdekken dat God zijn plannen uitvoert, soms tegen alle verwachtingen in.

Toelichting

Paulus wordt met andere gevangenen overgebracht naar Rome. Het weer zit niet mee, maar ze bereiken Kreta. Ondanks de waarschuwingen van Paulus, wagen ze vlak voor de winter de overtocht naar Italië. Het schip komt in een beruchte aflandige storm terecht en wordt de zee op gedreven. Het uitwerpen van het anker, het versterken van de romp en het overboord gooien van lading leveren niets op. De situatie is hopeloos. De menselijke adviezen zijn doodgelopen. God voert zijn plan echter uit en verzekert Paulus dat hij in Rome voor de keizer zal verschijnen. De Heer zal daarom het leven van alle opvarenden van dit schip redden. Weer is de vraag of men Paulus (en zijn God) vertrouwt. De sloepen, waarmee sommigen willen vluchten, worden in zee gegooid. In opdracht van Paulus (hij bidt nog in alle rust!) eet iedereen genoeg om kracht te hebben. Dan vergaat het schip, maar iedereen komt veilig aan wal. Zo bewijst God zijn macht en liefde. Zijn woord is de waarheid.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God redt Paulus

Richtlijnen: Niemand luisterde naar Paulus. Het schip vaart uit en Paulus kan er niets aan doen. Hij is maar een gevangene. Maar als de storm opsteekt en het schip in groot gevaar is (zie de toelichting voor de details), krijgt Paulus een boodschap van God: 'Ik zal jou en iedereen die bij je is redden, want jij moet naar de keizer in Rome. Dat is mijn plan'. De eerste keer had Paulus gelijk, zullen de soldaten en de bemanning hem nu wel vertrouwen? Ja, ze doen wat hij zegt: op het schip blijven en goed eten. Het schip loopt vast en gaat helemaal kapot. Maar iedereen komt veilig op Malta. Precies zoals God wil en heeft gezegd.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods plan gaat toch door

Richtlijnen: Het lijkt heel goed te gaan en Paulus lijkt ongelijk te hebben met zijn waarschuwingen. Dan komt de storm. Wat de bemanning ook doet, niets helpt. Elke hoop op redding is verloren. Dan laat God van zich horen. Hij stelt Paulus gerust: mijn plan voor jou gaat door, je komt in Rome. En ik geef iedereen die bij jou is het leven. Niets is voor Mij onmogelijk. In alle rust vertelt Paulus Gods woorden, Hij dankt God voor het eten dat ze zo hard nodig zullen hebben. Uiteindelijk vertrouwt iedereen Gods woorden uit de mond van Paulus. Zijn Heer moet de beste stuurman zijn! Dan loopt het schip vast en wordt in stukken geslagen. De centurio geeft opdracht overboord te springen 'en zo kwamen allen behouden aan wal' (vs. 44). Gods plan, wat Hij wil, gaat door, dwars tegen de omstandigheden in.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: In de storm en schipbreuk lijden

Richtlijnen: De vraag is: vertrouw jij op Gods woorden of hecht je meer waarde aan de deskundigheid en ervaring van mensen? (Ik bedoel natuurlijk in levensvragen, niet in praktische dingen als hoe een apparaat werkt en wat je op school leert). In het geval van Paulus komt een schip met mensen bedrogen uit door een overmoedige bemanning. Ze komen in de storm en lijden zelfs schipbreuk.

Heb jij wel eens het gevoel gehad dat het over en uit was, dat je niet meer uit de problemen kon komen? Dat je het niet meer zag zitten? Dat is erg en ontzettend moeilijk.

De geschiedenis van Paulus geeft hoop, want God laat zijn knecht niet los. Hij blijft trouw aan zijn plan met Paulus. Hij moet naar Rome om ook de keizer te vertellen van Christus. Dat is het doel van zijn leven. En daarom wordt iedereen, die daarop vertrouwt (op het schip met Paulus blijft) gered.

Zou dat bij jou, in jouw leven anders zijn? God houdt van je en brengt je door de storm waar Hij jou wil brengen. Daar mag op vertrouwen en daarom moet je Hem gehoorzaam zijn, wat er ook gebeurt.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 5:1-3 en 12-13

(We mogen roepen naar God en bij Hem schuilen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Eindelijk is het zover. Paulus gaat naar Rome. Maar hij gaat als gevangene. Centurio Julius is verantwoordelijk voor hem en de andere gevangenen. Pieter Beintema legt in zijn interessante boek 'de onzichtbare hand' veel uit over de scheepvaart van die tijd.

Voor ons gaat het om de kern van dit gedeelte. God wil dat het evangelie niet beperkt blijft tot het oostelijk gedeelte van de Middellandse Zee. Iedereen, alle volken van de wereld moeten het horen. Daarom moet Paulus naar het centrum van de wereld van toen, naar Rome. Tegelijk leren we uit dit gedeelte dat het verzet tegen het evangelie niet alleen in mensen ligt, maar zelfs in de natuur. De scheepsreis kent alleen maar tegenslagen. De reis gaat in die tijd niet rechtstreeks. Telkens leggen de schepelingen aan in een haven. Dat centurio Julius Paulus goed gezind is, merken we uit het oponthoud in Sidon. Paulus mag logeren bij vrienden! De reis vindt in de late zomer plaats, maar neemt zoveel tijd dat ze in de herfst terechtkomen. Na 15 september wordt de reis als gevaarlijk beschouwd en na 11 november wordt er tot 5 maart helemaal niet meer gevaren.

Laat in oktober, de joodse vastentijd is al voorbij, wil de schipper toch een andere haven opzoeken. Paulus ontraadt dat. Maar de schipper zet door en Julius, die daar natuurlijk niets over te vertellen had, is het met hem eens. Dan begint het noodlottige deel van de reis. De stormwind van Kreta steekt op en het schip wordt onbestuurbaar. Alle ballast gaat overboord en tenslotte strandt het schip bij Malta. Dankzij Paulus komt iedereen ongedeerd aan land: 276 schipbreukelingen. Vlak van tevoren bemoedigt Paulus iedereen om wat te eten, het is een soort avondmaal. Nu kan Paulus aan zijn laatste opdracht beginnen van deze reis.

Vers voor vers

Julius is centurio, dat is baas over honderd manschappen. Een cohort is een afdeling van het keizerlijk leger. Adramyttium ligt zuidoostelijk van Troas.

Sidon is een oeroude stad, ooit van de Feniciërs en de Filistijnen. Die ligt nu in Libanon.

Vs. 6 Een schip uit Alexandrië. Rome werd van graan voorzien uit graanschuur Egypte. Denk aan de geschiedenis van onderkoning Jozef. Het is een graanschip. Dat merken we uit het verloop van deze geschiedenis.

Vs.9 De vastentijd. Dit is de joodse vastentijd van Jom Kippoer, grote verzoendag. Het is de herdenkdag van de verwoesting van de tempel in Jeruzalem in 70 na Christus.

Vs. 23 Een engel: denk aan Gabriël.

Vs. 24. Voor de keizer verschijnen: dat is keizer Nero, één van de wreedste keizers uit de geschiedenis van Rome.

Vragen

- Kun je begrijpen waarom mensen zo tegen het evangelie gekant zijn. Merk jij daar ook iets van?
- Paulus wordt bezocht door een engel. Denk je dat dat vandaag ook kan gebeuren en heb je zelf wel zoets meegemaakt?

Auteur: WPvdH

Liederen

Psalm 107: 1, 13 en 15

Lied 871

Lied 103c: 1 en 3

Diep, diep, diep als de zee

Wees niet bang

Ik volg de HEER

Looft de HERE alle gij volken

Psalm 8

(=Gezang 281 LvdK)

(=Gezang 460 LvdK)

Hemelhoog 327

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 305

Hemelhoog 33

Hemelhoog 4

Auteur: PZ

God redt Paulus

Inleiding

Wie van jullie heeft er wel eens gevaren? Wanneer was dat? En in wat voor boot wat dat? Was er een stuurman? Vertel eens hoe je dat vond.

Het verhaal van vandaag gaat ook over een boot. Er gaan veel mensen op die boot en ze gaan heel lang varen. Luister maar....

Bijbelvertelling

Het verhaal gaat over Paulus. Paulus is iemand die van de Here Jezus houdt en over hem wil vertellen.

Maar dat wilden veel mensen niet en nu is Paulus gevangengenomen. Julius moet op hem passen.

Op een dag zegt Julius: 'Paulus, luister, we gaan op reis. We gaan naar Italië, naar de stad Rome. Je hebt een tijd geleden gezegd dat je naar de keizer wil. Nu, daar gaan we naar toe.' Rome is een grote stad in Italië. Het is een heel lange reis om daar te komen.

Er gaan nog meer mensen mee, het zijn allemaal gevangenen. De reis gaat eerst een stuk over het land, dan een heel eind over zee en dan weer over het land. Al deze mensen moeten naar de keizer en Julius moet op ze passen.

Daar gaan ze, naar de haven. In de haven liggen boten. Grote en kleine boten. Ze varen niet allemaal naar Italië. Onderweg moeten ze nog een keer overstappen op een ander boot.

Ze hebben een boot gevonden en gaan allemaal aan boord.

Het wordt een hele lange reis. Ze komen weer in een haven en moet allemaal van boord. Julius moet nog steeds goed opletten. Alle gevangenen moeten meekomen, er mag niemand ontsnappen.

Dan is er een boot die naar Italië vaart; die moeten ze hebben. Ze gaan aan boord.

Maar echt opschieten doen ze niet. Er is een sterke wind en die wind blaast ze de verkeerde kant op. Na een hele tijd zien ze een eiland. Waar zullen ze zijn? 'Ik zie een haven', roept Paulus, 'laten we daarheen varen.' En zo komen ze in de haven van het eiland. Maar dit is niet Italië.

Paulus weet dat het herfst is en bijna winter wordt. Dan is het niet verstandig om een lange bootreis te maken. Het gaat dan vaak regenen en stormen. Paulus zegt tegen de mannen; 'Laten we hier blijven tot de lente komt. In de winter is het vaak slecht weer en is het gevaarlijk om een bootreis te maken.' De stuurman van de boot zegt: 'Welnee, het is nu nog mooi weer, laten we verder varen en bij de volgende haven wachten tot de winter voorbij is.' Julius hoort wat de stuurman zegt en ook de kapitein van de boot vindt dat ze verder kunnen varen. 'We gaan verder', zegt Julius, 'de stuurman en de kapitein weten het. Paulus niet.'

En zo gebeurt het dat alle mannen, ook Paulus, aan boord gaan en verder varen op de grote zee. Hoe zou dat aflopen?

Op zee gaat het hard regenen en stormen. Er komen grote zwarte wolken voor de zon, het lijkt wel nacht. De boot schudt heen en weer, de mannen worden bang. Ook de stuurman en de kapitein worden bang. Ze gooien kisten overboord, dan wordt het schip wat lichter, misschien dat het dan beter gaat. Maar het gaat niet beter. Het blijft hard stormen. De mannen schreeuwen: 'Straks vergaat de boot nog en zullen we allemaal verdrinken!'

Paulus begrijpt er niets van. De Here God heeft hem gezegd dat ze in Rome zullen komen, maar het lijkt er niet op. Is dit nu het einde, zullen ze hier verdrinken? Maar in de nacht praat God met Paulus. God zegt: 'Paulus, wees niet bang. Niemand zal verdrinken en je zult bij de keizer in Rome komen.'

De volgende morgen stormt het nog steeds maar Paulus is niet bang. Hij zegt tegen de mannen: 'Jullie hadden eerder naar mij moeten luisteren en niet moeten gaan varen. Maar vannacht heeft God tegen mij gezegd dat we allemaal veilig in Rome zullen komen. Ik geloof in God, Hij is de beste stuurman en zal voor ons zorgen.'

De volgende morgen wordt het wat lichter, de storm is weg. In de verte zien ze een eiland, daar varen ze naar toe. Ineens, boem, daar blijft de boot vastzitten en kan niet meer verder. De boot kraakt en kraakt, het wordt gevaarlijk.

Julius schreeuwt: 'Luister, iedereen moet van boord gaan. Zwem naar het strand. Als je niet kunt zwemmen moet je een stuk hout pakken en zo blijven drijven tot je op het strand bent.' Dat doen alle mannen. En zo gebeurt het dat ze allemaal veilig aan land komen. Ze zijn nat en koud en nog steeds niet in Rome maar God heeft voor alle mannen gezorgd. Ze zijn nu veilig. Paulus zegt: 'Dank U wel God, dat U ons gered heeft, U bent de beste stuurman.'

Auteur: IFF

Gods plan gaat toch door

Inleiding

Heeft er wel eens iemand wat gevaarlijks meegemaakt? Ik hoop van niet. Maar wil je onthouden dat je dan God kunt aanroepen om hulp? Het is geen loze belofte; Hij kan je écht redden bij gevaar. Paulus weet dat ook. Door alle ervaring die hij met God heeft, weet hij dat hij God kan vertrouwen. En dat doet hij ook.

Bijbelverhaal

Paulus heeft veel verre reizen achter de rug. Overal heeft Hij verteld over Jezus, die dood was en weer opstond. Hij heeft brieven geschreven, gepreekt, geregeld, gewerkt als tentenmaker, en veel mensen ontmoet.

Nu gaat Paulus een wel héél bijzondere reis maken. Als gevangene gaat hij op reis naar de keizer in Rome, de hoofdstad van de Romeinen, om hem uit te leggen dat hij onschuldig is. Soldaten bewaken hem onderweg. Ze reizen mee met een zeilschip dat graan vervoert. Het wordt een gevaarlijke reis. Eerst hebben ze veel te weinig wind, waardoor het zeilschip nauwelijks vooruitkomt en de kapitein de reis zelfs langs een andere route moet afleggen om nog te kunnen varen. Daardoor komen ze veel later dan gepland aan in een stad waar ze eigenlijk weer verder willen varen. Maar de herfst is al begonnen. De jaarlijkse stormen komen eraan. Iedereen stopt nu met varen tot het lente is.

Wat moeten ze doen? Ze liggen met het zeilschip in een haven waar ze niet kunnen overwinteren. Dan toch nog maar verder, beslist de schipper, naar een haven waar dat wel kan. 'Nee, het zal niet goed aflopen als u dat doet!', waarschuwt Paulus de scheepsbemanning. Maar ze luisteren niet naar die gevangene. Waarom zouden ze ook? De schipper is de baas. Omdat de meeste mensen nu door willen varen, beslist hij dat dat zal gebeuren. En Paulus moet mee.

Er waait een rustige wind. Ze vertrekken. Voor de zekerheid blijven ze dicht langs de kust varen, zodat ze snel aan land kunnen gaan als dat nodig is. Maar als er toch al snel de eerste storm begint, trekt die het schip mee richting de zee! Gelukkig kunnen ze nog wel blijven drijven. Maar ze kunnen niet meer sturen, en het schip schudt hard op de golven. Als de wind even iets minder wordt, doordat ze achter een eilandje langs drijven, lukt het wel om de roeiboot, die achter het schip meegetrokken wordt, langs de zijkant omhoog te hijsen. Dan kunnen ze erin stappen als dat nodig is. Ze versterken het schip door er touwen strak omheen te wikkelen.

's Ochtends gooien ze een deel van de tarwelading uit de boot. Maar ze zijn nog te zwaar. De volgende dag gooien ze alles uit de boot wat bij het schip hoort en niet vastzit. Dagenlang drijven ze stuurloos rond. Ze beseffen dat niemand hen zal komen redden. Ook heeft er al dagen niemand meer iets gegeten. Het kleine beetje dat nog over is, wordt angstvallig bewaard, want wanneer dat op is, is er niks meer.

Dan zegt Paulus: 'Ik zei in de haven toch al dat dit niet goed zou aflopen? Maar heb moed! Vannacht is er een engel van God bij me gekomen. Die zei: Jullie zullen het allemaal overleven. Alleen het schip zal maar vergaan. En wees niet bang, want God wil dat je naar de keizer gaat, en zal daarvoor zorgen.' Paulus zegt verder: 'God is zo goed om met het mijne, ook al jullie levens te sparen. Dus jullie moeten moed houden. Want ik weet dat ik op God kan vertrouwen. Het zal gebeuren zoals me verteld is. We zullen op een eiland aanspoelen.'

Inmiddels dobberen ze al twee hele weken stuurloos rond. Dan voelen ze dat de bodem van de zee steeds hoger komt. Dat meten ze met een lang peiltouw, waar iets zwaars onderaan gebonden is om te zinken. De bodem loopt steeds verder op. Er is vast land in de buurt! De scheepsbemanning zegt dat ze even met de roeiboot ankers aan de buitenkant van het schip willen vastmaken. Maar stiekem willen ze er zonder de anderen vandoor gaan en naar de kust roeien. Paulus heeft het door en waarschuwt de soldaten en hun baas, de centurio: 'Pas op! Als je hen laat gaan, komen ze niet meer terug, en overleef je het niet!' Om te voorkomen dat de bemanning van het schip dat nog eens probeert, kappen de soldaten de touwen door waarmee de roeiboot vastzit, en hij valt in zee. Die zijn ze nu kwijt.

Als de nacht bijna voorbij is, spoort Paulus iedereen aan om wat te gaan eten. Iedereen is namelijk slap van de honger. Hun spieren hebben voedsel nodig om te kunnen zwemmen als dat nodig is. Paulus dankt God waar iedereen bij is en neemt een hap brood. Nu wil iedereen wel. Dan is het eten maar op! Als het schip nu vergaat, zijn ze het toch kwijt. En alle 276 mensen op het schip eten iets. Dan gooien ze de rest van de tarwelading overboord.

De zon komt op. Er is inderdaad een eiland in de buurt! Met alleen het kleine voorzeil varen ze er voorzichtig heen. Maar er steekt een zandbank uit onder water en het schip komt met de voorkant vast te zitten. De achterkant breekt eraf... Nu is het schip doormidden. O nee, denken de soldaten, nu zullen de gevangenen ontsnappen! En wij zijn verantwoordelijk, dus we zullen zwaar gestraft worden! Dan moeten we ze maar doden, dat is beter. En ze willen hun zwaard al trekken. Maar de centurio zegt: 'Nee, dood de gevangenen niet! Paulus moet blijven leven. Laat iedereen die kan zwemmen, overboord springen. De anderen moeten een plank of een stuk wrakhout vasthouden, waarmee ze kunnen blijven drijven.' Dat gebeurt. Iedereen komt veilig aan op het eiland. Ze zijn beduusd van wat er gebeurd is, maar beseffen ook dat alles precies zo gegaan is, als de engel tegen Paulus gezegd heeft...

Lees verder op de volgende bladzijde

Vragen

- Waarom wist Paulus zo zeker wat er zou gebeuren?
- Hoe wist hij dat hij God kon vertrouwen?
- Denk eens na over waar jij meer vertrouwen op God zou willen hebben.

Auteur: PW

In de storm en schipbreuk lijden

De afgelopen weken hebben we veel gehoord over Paulus. Hij zit al een tijd gevangen en keer op keer moet hij zijn verhaal doen en zichzelf verdedigen. Uiteindelijk zelfs tegenover koning Agrippa. Koning Agrippa komt namelijk samen met zijn vrouw Bernice op bezoek bij Festus; de stadhouder. Festus worstelt met de aanklacht tegen Paulus. Daarom vertelt hij zijn gast over deze bijzondere gevangene. De koning is wel geïnteresseerd en wil Paulus graag zelf horen spreken. Dat gebeurt de volgende dag; Koninklijk gekleed komen koning Agrippa en Bernice naar de ontvangstzaal, samen met legeraanvoerders en de voornaamste burgers van de stad. Iedereen neemt plaats en Paulus wordt binnengebracht.

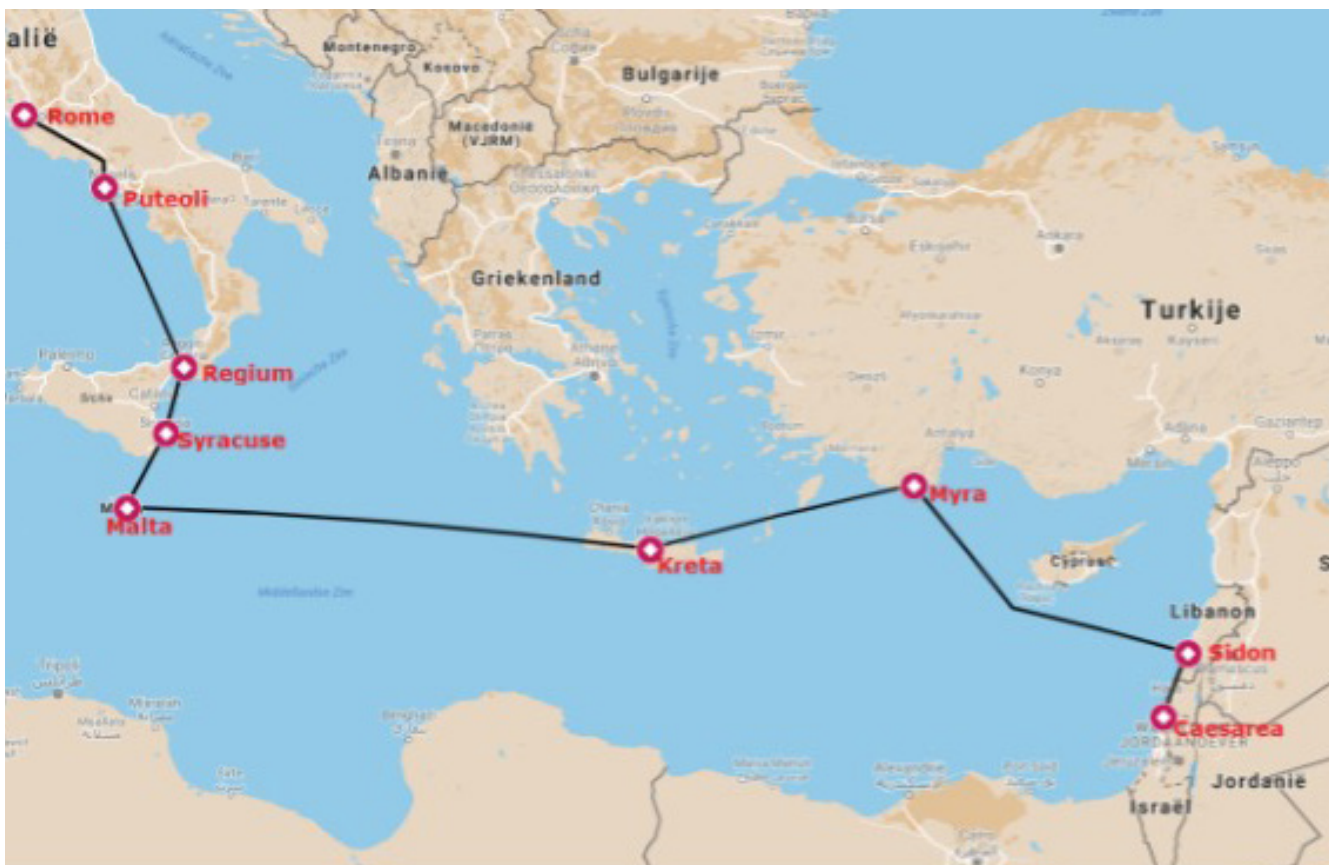
Festus introduceert de gevangene als volgt: 'Koning Agrippa en alle andere aanwezigen. Hier staat de man van wie het Joodse volk zegt dat hij de dood verdient. Voor zover ik heb kunnen vaststellen, heeft hij niets gedaan dat de doodstraf rechtvaardigt. Omdat deze man zich heeft beroepen op de keizer, wil ik hem daarom naar Rome sturen. Maar ik weet geen beschuldiging te formuleren die serieus genoeg is voor een doodstraf of zelfs voor gevangenschap. Ik hoop dat u, koning Agrippa, mij daarbij kunt helpen. Misschien hoort u straks iets waardoor we hem alsnog ergens van kunnen beschuldigen.'

Festus geeft Paulus het woord. Daar staat hij - grijs en gebogen, meer dan 60 jaar oud - in zijn eentje tegenover de machtigste mensen van de regio: een koning, een stadhouder, militaire leiders en invloedrijke burgers. Toch blijft hij rustig en helder in zijn verhaal. Koning Agrippa kent de Joodse wet en geschiedenis beter dan Festus. Daarom vindt Paulus het belangrijk om juist voor hém zijn zaak uit te leggen. Hij gebruikt deze kans niet om zichzelf te verdedigen, maar hij spreekt over zijn geloof in Jezus. Paulus vertelt gewoon zijn levensverhaal; hoe hij Jezus heeft leren kennen op weg naar Damascus, en hoe dat zijn hele leven veranderd heeft.....

De koning hoort het verhaal van Paulus aan, staat op en zegt tegen Festus: 'Deze man had vrij kunnen zijn, als hij zich niet op de keizer had beroepen.'

Daarna vertrekt de koning. Wat ook vertrekt is een schip uit de haven van Caesarea. Paulus is aan boord, samen met een paar andere gevangenen. Ze staan onder toezicht van Julius, een officier uit het Romeinse leger. Julius heeft respect voor Paulus, want die is Romeins staatsburger. Daarom mag Paulus twee reisgenoten meenemen: Aristarchus en Lucas. In de haven van Sidon mag Paulus zelfs even van boord om vrienden te bezoeken.

Het waait flink als ze de haven van Sidon uitvaren. De wind zit tegen, dus het schip moet om het eiland Cyprus heen varen. (zie kaartje: van Christipedia)

Daarna varen ze langs de kust van wat wij nu Turkije noemen. In de stad Myra stappen ze over op een groot vrachtschip dat richting Rome gaat. Maar het gaat niet makkelijk. De wind blijft tegen en het schip komt maar langzaam vooruit. Pas na veel moeite bereiken ze het eiland Kreta. Het is bijna oktober. In die tijd van het jaar is varen op de Middellandse Zee gevaarlijk. Het stormt vaak in de herfst en winter. Eigenlijk zouden ze hier moeten overwinteren. Toch willen Julius en de eigenaar van het schip verder. De haven waar ze nu zijn is te klein en onhandig. Misschien kunnen ze nog net een betere plek op het eiland bereiken voor het echt te laat is.

Paulus vindt dat geen goed idee. Hij zegt: 'Als we nu uitvaren, komt het schip in gevaar. De lading gaat verloren. En ook onze levens zijn niet veilig.' Maar niemand luistert naar hem. Wat weet een Joodse tentenmaker nou van varen? Als er een zachte zuidenwind opsteekt, grijpt de kapitein z'n kans. Het anker gaat los, de zeilen omhoog. Ze varen dicht langs de kust.

Maar dan... slaat het weer om. Een felle noordoostenwind barst los. Het schip wordt overvallen door een zware storm. De mast moet naar beneden en het schip raakt stuurloos. Golven slaan wild tegen de zijanten. Dagenlang worden ze heen en weer geslingerd. In paniek gooien ze eerst wat van de lading overboord en daarna zelfs het zeil en het tuig. De hemel is donker. Geen zon, geen maan, geen sterren. Alleen regen, wind en razende golven. Iedereen helpt mee om water uit het schip te hopen. Ook Paulus, Lucas, en zelfs de gevangenen in het ruim worden ingezet. Ze werken non-stop. Niemand eet meer. Iedereen is doodmoe. En hun hoop op een goede afloop verdwijnt langzaam.

Na veertien dagen in de storm staat Paulus op. Hij heeft wat te zeggen: 'Vannacht heeft een engel van God tot mij gesproken. Hij zei dat ik naar Rome móet gaan, en dat niemand op dit schip zal omkomen. We zullen wel het schip kwijtraken. Maar houd moed! Ik vertrouw op God. Het zal gaan zoals Hij heeft beloofd.' Gods woorden brengen hoop en licht midden in de chaos. In de nacht horen de zeelui ineens het geluid van brekende golven. Dat betekent dat er kust in de buurt is. Ze gooien snel het dieplood uit; het water wordt ondieper. Ze gooien ankers uit en bidden dat het snel ochtend wordt. Sommige bemanningsleden proberen stiekem te vluchten in de sloep. Maar Paulus heeft het door. Hij waarschuwt Julius: 'Als zij weggaan, kunnen we niet gered worden. We hebben ieders hulp nodig.' De soldaten kappen meteen de touwen. De sloep valt in zee. Ze blijven allemaal aan boord. Als het eindelijk licht wordt, zegt Paulus: 'We moeten eten. We hebben al veertien dagen niets binnengekregen. We hebben onze kracht straks hard nodig.' Dan neemt hij een stuk brood, kijkt omhoog en dankt God. Hij breekt er een stukje af en eet. De rest doet hetzelfde. 276 mensen aan boord en allemaal eten ze.

Daarna gooien ze de laatste lading overboord, zodat het schip iets hoger komt te liggen in het ondiepe water. In het ochtendlicht zien ze inderdaad een kustlijn, maar ze herkennen de plek niet. Ze proberen het schip naar het strand te sturen, maar het loopt vast op een zandbank. De golven beuken erop los. Het schip kraakt aan alle kanten en breekt uiteindelijk in tweeën. De soldaten denken aan hun bevel: als gevangenen ontsnappen, moeten ze worden gedood. Ze trekken hun zwaard al. Maar Julius grijpt in. Hij wil Paulus in leven houden. 'Iedereen die kan zwemmen, springt nu overboord!', roept hij.

'De rest pakt planken of vaten. Gebruik alles wat drijft!' En zo gebeurt het. Een voor een bereiken ze zwemmend of drijvend de kust. Kletsnat, uitgeput, maar levend. Het schip is verloren. Maar alle 276 mensen zijn gered. God doet wat Hij belooft.

Weet je wat bijzonder is in dit verhaal. Je leest niet van wonderen. God had Paulus, net als Petrus, zo uit de gevangenis kunnen bevrijden. God had de zee kunnen bestraffen. Nee, het moest zó gaan. Juist in een situatie van complete chaos kan God laten zien wie Hij is. Kan Paulus laten zien in wie hij gelooft. Paulus begon zijn reis als gevangene, als passagier. Aan het eind neemt hij de leiding en lijkt hij wel de kapitein. Hij is tijdens de storm net zo rustig als hij eerder voor regeerders en koningen was. Paulus weet dat God te vertrouwen is. Hij heeft dat geleerd. En wij? Wij mogen het ook leren! Elke dag een beetje meer.

Gespreksvragen:

- Als Paulus zich mag verdedigen vertelt hij over Jezus. terwijl zijn leven op het spel staat. Ontdek samen wat voor Paulus het belangrijkste is.
- Wat betekent het dat zelfs machtige heersers als Festus en Agrippa onder de indruk zijn, maar toch geen beslissing durven nemen? (Ken je een verhaal wat hier heel erg op lijkt?)
- Er gebeurt heel veel in dit verhaal, wat maakt op jou het meest indruk? Waarom?
- Natuurkrachten worden in dit verhaal ingezet om te voorkomen dat de woorden van God ook in Rome verteld gaan worden. Maar Jezus heeft allang eerder laten zien dat niets Hem tegenhoudt. Praat erover. Weet je hier nog meer (bijbelse) voorbeelden van?
- Paulus krijgt bezoek van een engel. Bedenk samen nog meer verhalen, waarin God door middel van een engel een boodschap laat horen. Zou dat nu ook nog voorkomen?
- We ontdekten hoe het geloof van een enkele man een grote verandering kan brengen in de levens van velen die met hem op reis zijn. Kijk zo eens naar jezelf, mag God jou hiervoor gebruiken?

Liedsuggerie: Lopen op het water | OPW. 789

Filmsuggerie: [YOUTUBE Lineage Journey](#) Paulus: Schipbreuk op Malta | Pinksteren naar Patmos | Af1.12

Auteur: RE